

ster, to børn og hus har haft en fordel på omkring 18.000 kr. om året, statistisk set er bredt accepteret, og det er ikke fifleri. Men det er naturligvis en gennemsnitsberegning, det er rigtigt. Sådan er vi jo nødt til at forholde os til tingene, når vi diskuterer dem på den her måde her i salen. Men et udtryk for fifleri er det bestemt ikke.

Alle har fået noget ud af skattestoppet, og folk i beskæftigelse, særlig dem med de lave indkomster, har fået noget ud af vores skatteløstelser.

Vi vil gerne fortsætte den politik, fordi vi tror på den. Vi tror, den er til gavn for den enkelte familie. Vi tror på, at den er til gavn for investeringsklimaet og beskæftigelsen og i det hele taget for dansk økonomi.

Det er jo sådan, at det ikke altid er alle, der får lige meget ud af alting. Det har også noget at gøre med, hvad det er for en investering, man har foretaget, hvad det er for nogle forpligtelser, man har sat sig i.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu skal man selvfølgelig passe på med at fifle, så det vil jeg forsøge at undlade. Men jeg syntes, jeg hørte hr. Kim Andersen sige i et af sine svar til hr. Morten Homann, at han ikke ville rodes ind i SF's omfordelingscirkus. Skal det forstås sådan, at Venstre nu har det synspunkt, at skat ikke handler om at omfordele? For det ville da i hvert fald formelt set være udtryk for en ny skattepolitik i Danmark.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg tror i og for sig så meget på hr. Clausens evner, at jeg er ret overbevist om, at han ved, hvad der både blev sagt og ment.

Naturligvis skal vi opkræve skatter i det her land, for at vi kan drive et velfærdssamfund, for at vi kan tage vare om de svageste, hjælpe de syge og have nogle gode uddannelser til børn og unge. Ingen tvivl om det. Men vi vil ikke ind i det cirkus, som SF rent skattepolitisk står for, hvor man tager med den ene hånd, giver med den anden og så bare beregner sig et salær på et antal procenter.

Det, der er kendsgerningen, er, at når man på venstrefløjten vil sætte nogle afgifter eller skatter ned, så vil man samtidig sætte andre op. Ikke nok med at man bare vil sætte dem op med et tilsvarende beløb, man vil som regel lægge lidt oveni, fordi man ønsker at have en større del af

samfundsprovenuet til offentlig administration, og det er vi ikke tilhængere af.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Hr. Kim Andersen er jo i besiddelse af den fortræffelige evne, at han ikke alene ved, hvad han selv mener, men også hvad alle vi andre mener. Men jeg må sige, at den evne er jeg ikke i besiddelse af, så derfor må jeg tage udgangspunkt i det, Venstres ordfører siger, nemlig at skattesystemet ikke skal bruges til omfordeling.

Så vil jeg bare spørge hr. Kim Andersen, om han ikke mener, at det får nogle konsekvenser for fordelingen af rigdom i det danske samfund, når man vælger at give en stor del af den skattelettelse, der gives i samfundet, til stigninger på jord og fast ejendom. Vi har oven i købet tidligere i dag kunnet få skatteministerens ord for, at lige præcis den måde at føre skattepolitik på også har den konsekvens, at priserne stiger endnu mere, end de ellers ville have gjort.

Er det ikke sådan, at Venstre fører omfordelingspolitik, men bare lader, som om man ikke gør det?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det er simpelt hen forkert, det, hr. Per Clausen her siger. Vi giver ikke skattelettelse til jord og fast ejendom. Vi har konsekvent gennemført et skattestop, som har en positiv virkning for alle borgere. Så har vi givet konkrete, reelle skattelettelse til folk i arbejde og særlig dem med de mindste indkomster.

Når vi så har oplevet et ejendomsmarked med stigende huspriser, skyldes det i første omgang og i al væsentlighed, at vi har haft et historisk lavt renteniveau, samt at vi har haft en tillid til fremtiden og økonomien, som har gjort, at folk har turdet investere. Det er kendsgerningerne.

Kl. 15.25

Men man skal i den forbindelse også huske på, at rentefradragsværdien over årene er blevet ringere. Risikoen, som ejendomsbesidderne skal påtage sig, er blevet større, fordi investeringerne med det opadgående marked bliver større, og dermed stiger også risikoen for, at noget går galt, den dag markedet måtte vende.

Derfor sagde jeg også i et tidligere svar, at alle sammenligninger i den her forbindelse naturligvis skal indeholde både en højkonjunktur og en lavkonjunktur. Den dag, markedet vender, er